

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Udgavebetegnelse | Edition Statement:

Udgivet år og sted | Publication time and place:

Fysiske størrelse | Physical extent:

ved Chr. Winther.

Blomstersproget eller Blomsternes Betydning
paa østerlandsk Vis tilligemed et Udvalg af
Stambogsblade

10. Oplag.

Kjøbenhavn : Det Nordiske Forlag, 1898

96 s.

DK

Værket kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge PDF-filen til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work may be copyrighted in which case the PDF file may only be used for personal use. If the author died more than 70 years ago, the work becomes public domain and can then be freely used. If there are several authors, the year of death of the longest living person applies. Always remember to credit the author

59.-269

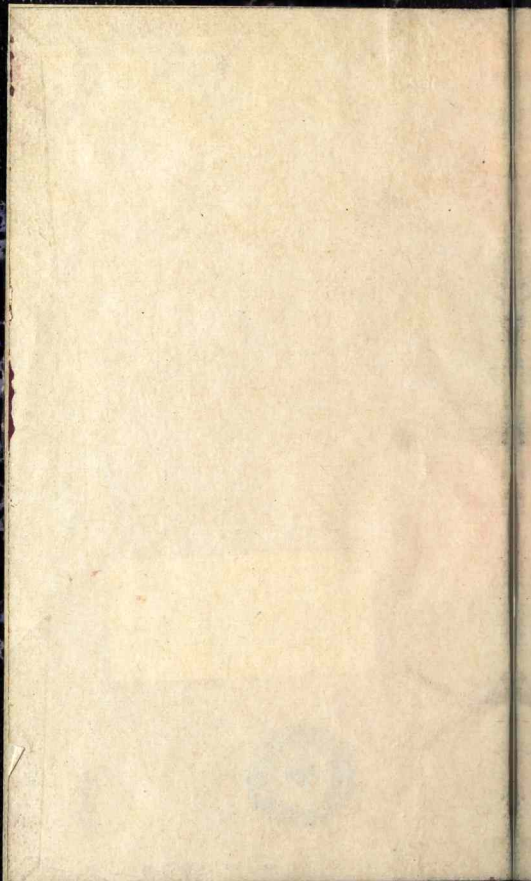
2

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

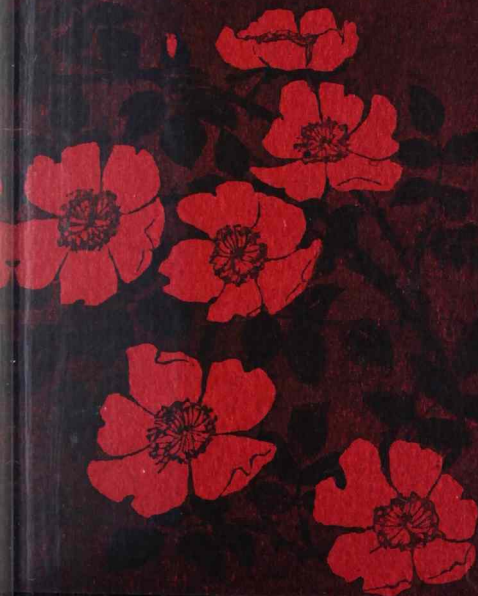
130016733459

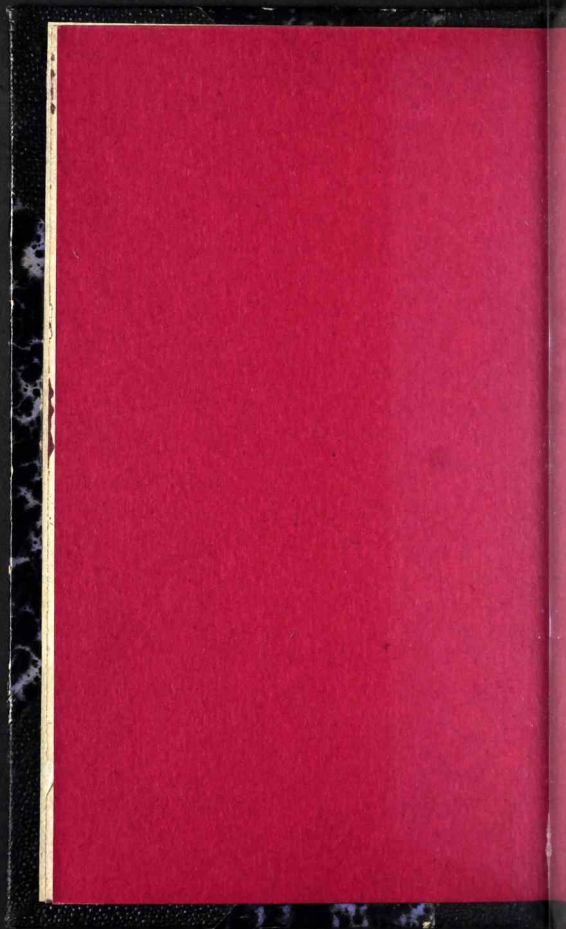

**BLOMSTER
SPROGET**

VED

CHR. WINTHER

BLOMSTERSPROGET
ELLER BLOMSTERNES
BETYDNING PAA
ØSTERLANDSK
VIS

BLOMSTER SPROGET

ELLER BLOMSTERNES BETYD-
NING PAA ØSTERLANDSK VIS
TILLIGEMED ET UDVALG AF
◉ STAMBOGSBLADE ◉
VED CHRISTIAN WINTHER

TIENDE OPLAG

KJØBENHAVN
DET NORDISKE FORLAG
BOGFORLAGET ERNST BOJESEN

1898

BOGDEKORATION AF
GERHARD HEILMANN

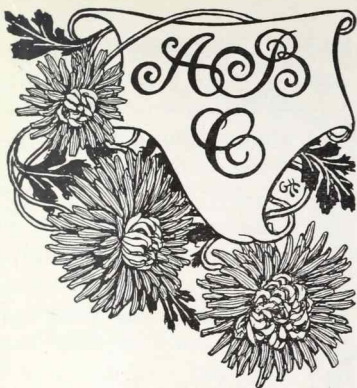
TRYKT I 5000 EXMPL.
KIHL'S BOGTRYKKERI

Vi tale, naar vi maa,
De store med de smaa,
De røde og de blaa;
Det kommer an kun paa
Om ret I os forstaa.

Lad disse smaa, uskyldige og spæde
Fortolke Hjærtets Sorg og Glæde.

ABRIKOSGREN. Hvor tryller
mig din Sjæl saa ren!

ADONIS. En Jomfrus Ære lig-
ner et blankslebet Staal; et
Aandepust — og det fordunk-
les!

AGELEIE. En ung Mand maa
vove. Den Fejge elsker man
ikke.

AGERKAAL. Hvor er min Sjæls
udvalgte?

AKASIE. Venskab helbreder
Kjærligheds Saar.

AKASIEGREN. Klag ikke over
Utaknemlighed, hvis Du føler
Glæde ved at gjøre vel.

ALBAR (hvid Poppel). Ofte bor
beskeden Fortjeneste, højt op-
højet over forfængelig Pomp,
skjult i et ringe Klædemon.

ALM. Vær ved trøstigt Mod.

ALOE. Du har voldt mig Smærte.

ALOEBLOMST. Du piner mig
med Skinsyge.

AMARANT. Tab ikke Modet; dit
Ønske vil nok engang werde
opfyldt.

AMARYLLIS form. Din Skjøn-
hed smigrer mit Øje, men mit
Hjærte forbliver koldt.

ANEMONE. Haabet opretholder
den stakkels Synder.

ASKEGREN. Værej forsagt, naar
Livets Storme bruse.

ASP. Ondskab forfølger mig, o!
beskyt mig!

ASTER. Kan Du ogsaa forene
Troskab med Kjærlighed?

AVRIKEL. Hvor ofte har ikke
dit venlige Øje tilsmilet mig.

BAANDGRÆS. Et Kys — jeg
beder Dig.

BALSAMIN. Som en Dronning
overstraaler Du alle.

BALSAMPOPPEL. Kunde
Skjønhed vel have bedre Sel-
skab end Dyden.

BASILICUM. Kun ved Tilnær-
melse lærer Du mig at kjende.

BEGURT. Viis mig ikke din Øm-
hed saa aabenbart.

BIRKEBLAD. Sæt Dig hos mig.

BIRKEKVIST. O følg mig, og
lad os være lykkelige.

BITTERBLAD. Bitre ere Afske-
dens Smerter.

BORRE.

Jeg favner Dig, knuger mig
tæt til din Barm,
Du Elskte! jeg veed Du er
øm og varm.

BREGNE.

Kun Mund paa Mund, og
Bryst ved Bryst,
Man føler Livets fulde Lyst.

BRÆNDEDE KJÆRLIGHED
Sky ikke denne Flamme; den
tænder vor Lykkestjerne.

BRÆNDENÆLDE. Tag Dig i
Agt, jeg er en Pige.

BROMBÆR. Vær ej længer vred!

BRUDELYS. Vil ogsaa en stille
huslig Lykke være Dig nok?

BRØNDKARSE.

Vor Fremtid vil sig let afsløre,
Hvis vi vort Hjertes Læng-
sler høre.

BUXBOM. Hvorfor saa knibsk
og stivsindet?

BYNKE. Vær trøstig, lev vel og
elsk —

BØGEKVIST. Sig mig, Du dej-
lige! bedrager Du mig ikke?

BØNNEBLOMST. Hvor tit har
jeg ikke useet lyttet til din
Stemme.

CEDER. Hvorfor hæver Du Dig
saa meget over mig?

CITRONBLAD. Lev vel.

CITRONGERANIUM. Føler Du
intet for mig?

CYPRES. Naar Døden standser
mit elskovsbankende Hjertes
Slag, vil Du da ofre min Grav-
høj en Taare?

DECEMBERBLOMST. Vær lykkelig til Livets Vinter.

DIPTAM. Fly! eller mit bitre Had skal ramme Dig.

DORTHEALILJE.

Jeg hæver mig fra Sneens Lag
Til Liv hos Dig, til Sol og Dag!

DØVNÆLDE. Forlad vort Selskab; Du forstyrrer vor Glæde.

DØVNÆLDE. Mit Øre er lukt.

EGELØV. Danske Pige! gør mig lykkelig, skjønt Laurbær ikke smykke min Pande!

ENDIVIE. Har jeg vel noget andet Valg?

ENEBÆR.

Ved Stjærneglands i Midnatsstund

Du hører Svaret fra min Mund.

ENGELSK GRÆS. Mit Hjertes
Tak.

EVIGGRØNT. Vær overbevist
om, at jeg stedse er Dig hen-
given.

EVIGHEDSBLOMST. Sand
Kjærlighed er uforgængelig.

FERSKENBLOMST.
Din Skjønhed gør mig til
din Fange;
Men — Du er bly — og jeg
er bange.

FIGEN.
O hør min Bøn,
Men — kun i Løn!

FINGERBØL. Kvindegunst er
som en skjøn Dag; Du maa
vente paa den.

FJERNELLIKE.

Saa simpel, saa huld,
Saa elskovsfuld,
Saa tro som Guld.

FLOKUS. Elskov trodser alle
Farer.

FORGJÆTMIGEJ. Lad mit Bil-
led evig bo i dit Hjærte.

FORGJÆTMIGEJ (Have-).
Denne taler for mig.

GAASEURT. Jeg holder saa in-
derlig af Dig.

GEDEBLAD. Giv mig Haab.

GENZIAN. Mit Hjærtes Tak.

GEORGINE. Tør jeg nærme mig
til Dig, Du stolte?

GERANIUM. Jeg maa se Dig og
tale med Dig, men hemmelig.

GJØGEURT. O hellige Enfoldighed! ogsaa Du er rørende!

GRANAT. Smilende Glæder og Glands omgive Dig, Hulde! blandt Sværmen! Ak, men i Ensomhed kun Længsel opfylder dit Bryst.

GRÆSKAR.

Hos Dig, og i dit Hjærte
hjemme,
Jeg glad al Verden vil for-
glemme.

GRÆSSTRAA. Svar mig!

GRØNKAAL. Livets Vinter-
blomst er snart forbi.

GUDS HAAND. Den vaager
over, at dit blaa Øje ikke be-
drager mig.

GULDBLOMME.

Søde Pige lad os snarlig
Naa den stille Lykkes Havn;
Hvis vi vandre altfor varlig
Bringer det kun Sorg og Savn.

GULDHAAR. Kjærligheden gør
mig veltalende og dristig.

GUL VIOL. Hver Ubetydelig-
hed er hellig i Kjærligheds
Øjne.

GYLDENLAK. Jeg fortæres af
Længsel.

HANEKAM. Sandhed ynder
Jævnhed.

HELIOTROP. Mit Hjærte op-
søger Dig overalt.

HEPATICA. Dit ømme Blik gav
mig Dig.

HEXEBLOMST. Min Lykke
blomstrer kun i din.

HIMBÆRBLOMST. Modtag det-
te Tegn paa min Højagtelse.

HIMMELBRØD. Snart skjuler
Døden mit Hjærte i det mørke
Gravkammer.

HJÆRTENSFRYD. Om Dagen
min Tanke, om Natten min
Drøm.

HORTENSIA. Jeg føler det, Du
har bestemt, haardhjærtede!
mig rent forglemt.

HUMLE.

Jeg pønser paa med List og
Længsel
At slutte Dig i Elskovs Fæng-
sel.

HVEDEAX. Jeg er lykkelig, naar
Du elsker mig igjen.

HVIDLØG. Du er mig uud-
staaelig.

HVIDTJØRN. Din Ynde er ui-
modstaaelig.

HYACINTH (dobbelt). Jeg er
Dig ikke ugunstig stemt.

HYACINTH (enkelt). Antyder
ved Klokkernes Antal Dagene
i Ugen.

HYLD (blaa). Vil din Kjærlig-
hed bestandig som nu gjøre
mig lykkelig?

HYLD (hvid). Jeg tilhører Dig ganske.

HYLD (spansk). Kom til det bevidste Sted.

HYLDEBLAD. Du miskjender mig.

HØRBLOMST. Du bærer Bestandighedens Farve; kan Du ogsaa elske trofast?

HØSTBLOMST. Lykkelige er de, som elske og elskes.

JASMIN. Vær tilfreds med Forsikringen om mit Venskab.

JEHOVABLOMST (Porcelænsblomst). Stor er Herren.

ILDLILJE.

Se her, som disse Blade gløde,
Saa gløder jeg for Dig, du søde!

JOMFRUFINGER. Fattig og lille
er min Hytte.

JONQUILLE. Hav Medlidenhed
med min Kjærlighed.

JORDBÆRBLOMST. Du yndige!
Du viser Dig, og Vellyst og himmelske Anelser
gjennemstrømme mig.

IRIS.

O sig mig dog hvorfor?
hvorved

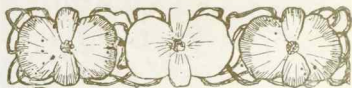
Forstyrrer du mit Hjertes
Fred?

IRISTUBEROSE. Imorgen er
Ballet; Du kommer dog?

ISOPBLOMST. Den lykkelige
maa være klog.

JÆRNURT. Fat Mod og alt vil
ende godt.

KAFFEBLOMST. Uden Dig kan
jeg ikke leve.

KAKTUS. En føje Stund kun var
jeg lykkelig med Dig.

KALMUS. Berus Dig i din Lykke.

KAMILLE. Din Skinsyge for-
bitrer mig.

KAMILLE (romersk). Et sødt Blik
af Dig er Trøst i mine Lidelser.

KAMPANULA. Jeg talte om Dig
igaar, ringede det ikke for dit
Øre?

KAPRIFOLIUM. Tvivl ikke
længer om min Kjærlighed.

KARTHAÜSERNELLIKE. Vær
kysk som Is, men varm som
Kjærligheden!

KARTOFFELBLOMST. Du for-
dunkler alt.

KASTANIEBLAD. Til Højre.

KASTANIEBLOMST. Jeg beder
om Tilgivelse.

KEJSERKRONE. Jeg tilbeder
Dig, Du rene Væsen som en
Engel.

KLOKKEBLOMST. Naar ses vi
i Dag?

KLOKKEBLOMST (hvid og
blaa). Antyder ved Klokkernes
Antal Dagens og Nattens
Timer.

KIRSEBÆRBLOMST. Du læn-
ker mit Hjærte til dit; her
har Du mit, hvis et Hjærte,
fuldt af Kjærlighed, er Dig
nok.

KLØVER (hvid). Lad os indgaa
Venskab.

KLØVERBLAD. Dyrebart Pant
paa Fremtids Salighed.

KLØVER (firbladet). For evig
ville vi forstaa at elske hin-
anden.

KLØVER (rød). Fri kom jeg til
Verden, fri vil jeg være.

KOBLOMME. Tro mig, elskede!
ogsaa jeg har Følelse.

KODRIVER (Nøgleblomst). Giv
mig Nøglen til dit Hjærte.

KOMMEN. Har man nogen-
sinde spurgt Eder?

KONGELYS. Din Haand og dit
Hjærte – og jeg lader haant
om al Verdens Kongemagt.

KORIANDER. Du er mig inder-
lig velkommen.

KORNAX. Jeg har mit Udkomme. Snart bliver Du min.

KORNBLOMST. Vær simpel som den.

KORNELKIRSEBÆR. Dit Blik dræber mig.

KORNALMUE. Forraad ikke den lykkelige Kjærlighed.

KORSTORN. Evig Troskab.

KORSURT. Glem aldrig elskede, at jeg elskede Dig saa højt, som man kan elske.

KRAP. Alt beror paa, at Du bevarer Dig selv.

KRISTUSØJE. Dit Billed omsvæver mig stedse.

KROKUS. Jeg vil betænke mig.

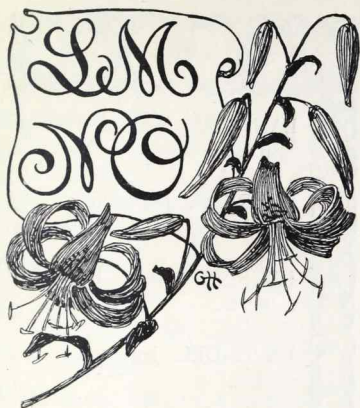

KRUSEMYNTE. Lad os ikke be-
byrde Erindringen med den
Sorg, som er forbi.

KVIKGRÆS. Foragt mig ikke.

KVÆDEBLOMST. Om Du end
foragter mig, jeg tilbeder Dig
dog.

LANTANA. Mod og Fortrøstning.

LAURBÆR. Jeg beundrer Dig, men jeg kan ikke elske Dig.

LAURBÆRBLAD. Kjærlighed sejrer.

LAVENDEL. Jeg forstaar Dig ikke.

LEVKØJ (rød). Lad os benytte den Dag i Dag; thi i Morgen ere vi maaske allerede fortabte.

LEVKØJ (hvid). Hav Medlidenhed med min Kjærlighed.

LEVKØJ (violet). Lad os slutte Fred.

LIGUSTER.

Løvhytten veed Du, sval og
grøn
Der venter Dig al Elskovs
Løn.

LILJE (blaa).

Forglem mig ej, selv i det
Fjærne
Jeg seer dit Blik i Nattens
Stjærne.

LILJE (graa). Naar vil Kjærlig-
hed farve dine Kinder?

LILJE (hvid).

Af Hjærte vær
Saa ren og skjær!

LINDEBLAD. Stræber jeg for-
gjæves efter din Kjærlighed?

LINDEBLOMST. Forstaar Du
mig?

LINDSEBLOMST. Roligheden
er sød.

LIVSENSBLOMST. Grib Minu-
tet! — paa dets Vinger hviler
Himlen.

LIVSENSTRÆ. Liv og Død ligge
i din Haand, skænk mig din
Velvilje.

LOBELIA. Din ædle Stolthed
hæver Dig over Alle.

LUPIN. Lad mig ikke sukke
forgjæves.

LYNG.

Naar Skov og Bjærg og
Bølge svinde,
Din elskte vil Du atter finde.

LYNGBLOMST. Jeg meddeler
gerne.

LØGBLOMST. Jeg skyr Dig.

LØVETAND. Afskræk mig ikke.

MAJBLOMST. Jeg har alt længe
elsket Dig i Løn.

MALURT. Naar jeg sover, drøm-
mer jeg om Dig; vaager jeg,
er Du min eneste Tanke.

MALVA. Din Kulde dræber mig.

MANDELBLOMST. O hvor hen-
rivende er Du, yndige Natu-
rens Barn.

MANDSTRO. Kan man ogsaa
betro sig til Deres flygtige
Sind?

MARKNELLIKE. Du er saa
dejlig.

MERIAN. Sig mig, hader Du
Mandfolk?

MIMOSE. Rør mig ikke, ellers
er jeg tabt for Dig.

MORGENFRUE.

Beskeden vær, og suk og taal!
Der venter Dig et herligt
Maal.

MUNKEHÆTTE. Se Dig vel
for.

MUSKATBLOMST. Gives der et
Paradis herneden, saa er det
kun der, hvor Du er.

MUSKATHYACINTH.

Jeg giver Dig alt, Du søde
Pige!

Gjengjæld mig ogsaa lige
med lige.

MYRTHE. Vær standhaftig!
Kjærligheds Løn er sød.

NARCIS. Hvor kan Du være
saa grusom?

NARCIS (gul). Med misundelige
Øjne betragte dine Omgivelser
Dig.

NATSKYGGE. Lykkelige Timer
ere inderlig Kjærligheds Frugt.

NATVIOL. Naar Aftenvinden
vifter, lad mig se Dig.

NELLIKE (enklet). Jeg er tabt
for Dig.

NELLIKE (dobbelt, rød). Læng-
sel efter Dig fortærer mig.

NELLIKE (hollandsk). Vær ikke
saa opblæst; Du kunde briste.

NELLIKE (dobbelt, broget).
Hvor kunde jeg glemme Dig!

NELLIKE (Kejser-). Der ere kun
faa dine Lige.

NELLIKE (dobbelt, hvid). Skænk
mig din Tillid.

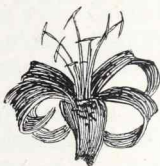

OLEANDER. Du henrykker mig.

ORANGEBLAD. Omgiv mig
med Kjærlighedens Helgen-
glorie.

ORANGEBLOMST. Min Elskovs
Styrke formaar jeg ikke at
skildre.

PALMEBLAD. Fred og Salighed
ville omgive os.

PADENGEROSE. Mit Levvel
drukner i Taarer.

PAPYRUS. Jeg er tilfreds med
alt.

PASSIONSBLOMST. Taal—
elsk—haab!

PATIENTIA. Lide kan jeg —
og dø.

PERLEBLOMST. Du, Kønnets
Pryd!

PETERSILJE. Beskedenhed an-
befaler Dig.

PILEKVIST. Hvorfor er jeg Dig
ikke god nok?

PORLØG. Man kan ikke mod-
staa Kjærligheden.

PRIMULA. Vær nøjsom.

RANUNKEL. Er jeg end vægel-
sindet, saa er mit Hjærte dog
pletfrit.

RÆDDIKE. Ogsaa Glæden har
sine Taarer.

RESEDA. Ikke Skjønhed, men
Fromhed bestemmer mit
Hjærte.

RIBSGREN. Elskov opfylder mit
Hjærte.

RIDDERSPORE. Al gammel Tro
og Lov er ikke meer.

ROSE (Jomfrurødme).

Den Rødme, som mit Indre
maler,

Mer tydelig end Læben taler.

ROSE (hvid). Du forsmaar min
Kjærlighed; jeg dør!

ROSE (rød). Du har overvundet
mit Hjærte.

ROSE (Mos-). En Rose uden
Torne, — — o var den dit
Billede!

ROSE (vild). Forstød mig ikke!

ROSE (gul). Er din Kjærlighed
oprigtig? bedrager Du mig
ikke?

ROSE (Maanedes-). Bevar dit Hjer-
tes Skjønhed, og Du vil stadig
blive ung.

ROSE (Provence). Ved dit Hjærte
drømmer jeg om mit Fædre-
land.

ROSENBLAD. Ja!

ROSENSTILK. Nej!

ROSENKNOP (rød). Haab.

ROSENKNOP (hvid). Jeg bliver
stedse min Følelse tro.

ROSMARIN. Snart fører jeg Dig
til Altret.

RUDE. Efter Adskillelse kom-
mer Gjensyn.

RÆVEHALE. Vi belures.

RØLLIKE. Ynglingen benytter
ofte smaalig svage Sider.

SALOMONS SEGL. Tro paa
min Tavshed.

SALVIE. Alene Tanken om Dig
opretholder endnu dette stak-
kels Hjærte.

SANKT HANS-URT. Tvivl ikke
længer om min Kjærlighed.

SKABIOSA. Vil ogsaa Fremtiden
svare til Nutiden?

SELLERI. Himlen høre dine Øn-
sker.

SIV. Jeg har forstaaet Dig.

SKARNTYDE.

Den rene Kjærligheds Pagt
Ej veg for Dødens Magt.

SKOVKIRSEBÆR. Jeg stoler
ikke paa Dig.

SLAAENBLOMST. Hvorfor for-
agter Du mig?

SMØRBLOMST. Jeg er overalt
hjemme.

SNEBOLLE. Hvorfor saa kold
og følelsesløs?

SNELILJE.

O blev den altid varm og blid
Den første Elskovs søde Tid!

SNÆRLE. Hvad var jeg uden
Dig.

SOLBÆR. Ti stille!

SOLSIKKE. Formaar Kjærlighed
intet over din Stolthed?

SPANSK GRÆS. Du finder mig
alene, lad mig ikke vente længe.

SPANSK KARSE. Stolt og fri,
og et Hjærte fuld af Kjær-
lighed.

SPANSK PEBER. Lidelser styrke
Kjærligheden.

SPIRÆA. Jeg kan ikke elske Dig,
men jeg højagter Dig.

STENBLOMST. Det gode til det
skjønne.

STENMOS. Jeg vil sørge ved For-
tidens Ruiner, evig trofast og
trodsende Tidens Storme.

STEDMODERBLOMST. Hvi
glæder Du Dig ved mit Hjør-
tes Kval?

STJÆRNEBLOMST. Kun sent
belønner Du den standhaftige.

STIKKELSBÆR. Hold op, mit
Hjærte bløder.

STORKENÆB.

Ved stille Taal
Du naar dit Maal.

STRAABLOMST (gul).

Ej falme skal det søde Baand,
Der yndig lænker Haand til
Haand.

STRAABLOMST (rød).

Ingen jordisk Sorg og Smerte
Troskab fjærner fra mit
Hjærte.

SUKKERRØR. Altfor paatræn-
gende er modbydeligt.

SVÆRDLILJE.

Detsvage Hjærte mægter ikke
At undfly dine Sejersblikke.

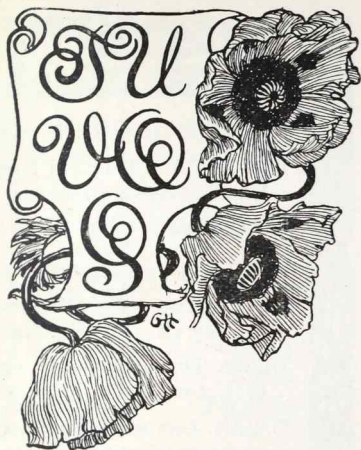

SYRE. Taal i Tavshed smaa
Ulykker.

SØGRÆS. Und enhver sit Lune.

SØLVPOPPEL. Mit Drømme-
billed er svundet.

TAAREPIL. Du er ubillig.

TANKEGRÆS. Tænk paa hine
lykkelige svundne Timer.

TAXUS. Din — hel og holden!

TAZETTE. Jeg var Dig stedse tro.

TIDLØS. Livets Maj blomstrer
kun een Gang og ikke tiere.

TIDSEL. Du har fornærmet og
dybt saaret mig.

TIMIAN. Gjør mig til din Slave
og jeg er lykkelig.

TOBAKSBLOMST. Du opløf-
tede min Aand.

TROLDBÆR.

Jo mere mit Øje paa Dig
stirrer,

Jo mer din Skjønhed mig
forvirrer.

TUBEROSE. Jeg brænder, hem-
melige Flammer fortære mig.

TULIPAN. Skjønhed falmer.

TUSINDGYLDEN. Øjnene ere
Hjærtets Forrædere.

TUSINDSKJØN. Du henrykker
mig ved din Ynde.

TYRKISK HVEDE. Den raa Skal
bedækker ofte en blød Kjærne.

TØFFELBLOMST. Jeg ligger for
dine Fødder.

ULVEMÆLK. Hvi forfølger Du
mig?

URO.

Jeg saae Dig og min Ro
svandt hen,

Du giver mig den dog igjen?

VAJD. Prøv Du kun min Tro-
skabs Styrke.

VALMUE (Have-). I Glæde og Sorg ere de Minder, der komme fra Dig, mig evig dyrebare.

VALMUE (vild). Du er mig for sløv og søvnig.

VANDLILJE. Du skal ikke be-
drage mig.

VANILLEBLOMST. Du kom-
mer — Du sejrer — og ak,
forsvinder!

VEDBEND.

Hvad jeg har valgt, jeg hol-
der fast;

Og om end Jordens Axe
brast

Trods Nordens Is, trods
Sydens Flamme,

Min Troskab evig er den
samme.

VEJBRED. Du forfører mig ikke.

VENUSVOGN.

Vogt Dig for Luen!

Amor har Pilen paa Buen.

VINLØV. Lev op og nyd.

VIKKE. Hold fast ved Haabet.

VINTERGRØNT. Min Kjærlighed varer evig.

VINTERMOS.

Tilsammen ville vore Sjæle
fly,

Tilsammen bo i Himmelpalmens Ly.

VIOL. Kjærligheden lyksaliggjør
kun i Løndom; vær tavs!

VIOL (hvid). Den ømme Kjærligheds indre Liv er — Haabet.

ÆBLEBLOMST. Vil Du aldrig
elske mig?

ÆRENPRIS. Jeg længes efter
Dig og vil evig kæmpe for
at vinde Dig.

ÆRTEBLOMST. Hvorfor tør jeg
ikke taknemlig omfavne Dig.

ØJENTRØST. For Hjærtet som
for Øjet.

STAMBOGSBLADE

UDDRAGNE AF DANSKE, TYSKE
FRANSKE, ITALIENSKE OG
LATINSKE VÆRKER

STANBROOK BLADE

UNION OF THE TWO NATIONS

OF THE TWO NATIONS

OF THE TWO NATIONS

Alt, hvad et Hjærte ej vover at sige
Ængstligt, beklemmt ved det klingende
Ord,
Det vil fra Blomsternes Bæger opstige,
Det tør sig stille, umærket nedsnige,
Tale, hvor Længselen lyttende bor.

Tak for dit ærlige Haandtryk,
for dine Øjnes Ord;
Gud veed, om mer vi mødes
paa denne rullende Jord.
Men hver Gang Tankerne flyve
til Nordhavs-Øen ud,
Jeg husker paa vort Møde, det
var som et Stjærneskud.

*

Derud i Verden Hjærtet maa,
Lad Storm og Regn kun ruske.
Guldbjærge ejer Verden faa,
Men flere Tornebuske.

*

Du skal ej bejle til de smaa,
Ej ængstelig betragte Hoben;
Du fik et Guddoms-Kys, som faa,
Sejl Du kun dristig, Du fik
Daaben.

Hvad er vort Liv fra Vuggen
til vor Baare?

Et Sandkorn under Tidens
Bølgehav;

Men husk, til Perle bli'er vor
Taare,

Naar Græsset bølger paa den
glemte Grav.

*

Du har Skjønhed, Du har Dyder,
Som henrykker os, Dig pryder,
Det er baade vist og sandt;

Men naar nogen Dig vil sige:
Du er Engel mer end Pige, —
Tro, min Mor! det er ej sandt.

*

Du giftes vil; gift Dig, med Gud!
Hvad Glæde lover ej en Brud?
Men Pokker selv har skabt, min

Ven

Et bandsat Ord; det Ord er:
Men.

*

Gid Du maa mange Penge eje!
Dig frugtbart vorde Ægteleje.
Det er i Korthed, hvad jeg veed
At ønske i Gesvindighed.

*

Lad Thevandet fare, men heller
drik Øl,
Saa lever De, til Deres Haar
blive Sølv;
Men om De vil Satanas spille
et Puds,
Vær flittig Tilhører i Tempelen
Guds.

*

Tæl over dine Sind; har Du
de fulde fem,

Da vid, Du kommer ej med
dem i Verden frem;
Kast bort to, tre; hvis ej, døl
varlig, Du har dem,
Og Held og Overflod skal
strømme til dit Hjem.

*

At holde trofast Karakteren
hellig,
Og stræbe kæk mod Universets
Skjønhed,
For denne rene Lov hver
Mislyd tier.

*

Hvo nævner vel det Højeste i
Livet,
Der ej maa tænke paa en vunden
Kamp,
Et Gjennembrud af Taagernes
Forsækning.

Naar Himlen letter Mulmet med
sin Flamme,
Slaar den en Seer med for-
stærket Ild;
Han fatter den med Klarhed
eller tier.

*

Det kan Du ej begribe,
Du, med en Gud i Panden,
At naar jeg ikke seer Dig,
Saa er jeg fra Forstanden.

*

Vil Du herlig Jordens Lænker
bryde?
Bliv ved Længsels Lidelser en
Gud!
Vil Du kun af Tidens Frugter
nyde?
Fred med Dig, men sluk din
Fakkel ud.

Min Aand med din saa hemme-
lig
Til Fryd og Tungsind blander
sig.

*

Den stille Fortid vender sig
I Flugten om og seer paa mig
Igennem Smil og Taarer.

*

Blive, længes og dø byder os
Skjæbnens Bud, —
Lykke, er Du et Sagn om en
forsvunden Tid?

*

Jeg ingen Fred og Lise har,
Thi Alting sukker: ak, det var
Og er ej mer at finde!
Selv Himmelen med lysblaa
Grund

Og Stjerneguld mig synes kun
En grænseløs Kjærminde.

*

Forkast ej Du, hvad rent og
smukt
Er skjænket Dig af gode Guder,
Og pluk paa Jorden glad den
Frugt,
Som Dig en bedre Høst bebuder.

*

Saa kraftig, sundt dit Hjærte-
luer,
Du er saa dejlig, fin og kæk,
At Livets Roser, Mælk og Druer
I Mismod ej Du kaster væk!

*

Der er en Verden i dit Indre,
En sværmerisk, kaotisk Vaar,
Som jeg umulig kan forglemme,
Som jeg tilbeder og forstaar.

Hvo smiled atter Dannemark
imøde,
Og sanded ej, naar han sit Hjem
gjensaae,
At ingensteds er Roserne saa
røde,
Og ingensteds er Tornene saa
smaa?

*

Mellem Afsmag og Trang, Be-
gjærets jordiske Følge,
Nøjet ungdommelig staar,
Gudernes salige Lod.

*

Venlig Øresundet
Har os nær forbundet;
Aldrig det os skille,
Mens dets Bølger trille.

Ja, vist det er : sand Kjærlighed
Har egentlig i Norden hjemme;
Thi Venus er letsindig hed,
Men Freja kan ej Ødur glemme.

*

Lad hver Atterkomst os
bringe —
Thi vi mødes vist —
Vished paa sin Englevinge
Om et Møde hist.

*

Hvergang Afskedstimen
Skiller Støvet kort,
Ane vi den sidste Kimen,
Da enhver maa bort.

*

Vi skilles ikke for bestandig;
Naar Skjæbnen bort en Glæde
drog,

Bør stille Vemod være
mandig, —
Vi skilles ikke for bestandig.

*

Lykkelig den, som spille paa
Livets skiftende Scene
Sine Roller og ej veed, at kun
Roller det var.

*

Meget Fliden formaar og den
sandskorntrellende Møje;
Dog det yndige kun kommer
ubudet til os.

*

I hver Fryd, som nys var him-
melsk sød,
Nu en Eumenide jeg gjenfinder
Martrende med Savnets Sjaledød.

Tøv, og tilgiv den tunge Taare!
Tilgiv, Du fromme Blomstersjæl!
Thi, ak! jeg elsked Dig saa saare,
Min Taare flød af Ømheds Væld.

*

Lystig er Soldatens Færd,
Men den herlig er tillige.
Vidt i Straalen af hans Sværd,
Trives Fredens trygge Rige.

*

Mellem Syn og Eje svæver Livet;
Vælg — thi kun det ene er Dig
givet.

*

Vi er jo ej af Sten og Stok!
Det bære eller briste,
Saa bliver Kjærlighed dog nok
Det første og det sidste.

Moralen er det Rækværk,
Som hindrer os, at ej
Vi styrter i Lastens Drækværk,
Som ligger paa Helveds Vej!

*

Hvo sig blander med Guld,
lægges i Skrin,
Hvo sig mænger med Mask,
ædes af Svin.

*

En haard Nød og stumpet
Tand,
En Hustru ung og gammel Mand
Tilsammen sig ej passe kan.

*

Mand skal fare sagt',
Endog Mand haver Magt.

Ved hvert et Livets Albustød at
flæbe
Saa mangel gammel, from Ma-
trone kan;
Men frejdig mod sin Skjæbnes
Ugunst stræbe,
Dertil er Visdom selv ej tit
istand.

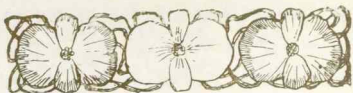
*

Hvad Vej Enhver paa Livets
Bane kjører,
Han selv ved sidste Bom tilsvare
faar.

*

Erfarenhed er dog en herlig
Ting,
For skjønt man sommetid den
noget dyrt kjøber,
Saa lærer man igjen det rette
Sving,

Og ikke mer, som før, i Taaget
løber.

*

Ak, Støvets Vandring stakket er,
Et Lyn! som glimter og forsvin-
der;

Og hvert et Pulseslag Dig minder:
Gjør Gavn i Verden, mens Du er!

*

Sælsomt er Lykkens Gaver trindt
fordelt,

Som Funker er de spredt fra
Syd til Norden,

Og saare Faa besidde Lykken
helt.

*

Fællig med de store Hanser
Er ej trygt at bygge paa;
Spurven som med Tranen danser,
Haanlig maa af Dansen gaa.

Den, der hjælper Skalk tilrette,
Liden Tak maa vente sig.

*

For let at tro, slet Intet tro,
Er begge lige farligt;
Og for at gaa med tørre Sko,
Er bedst at vandre varligt.

*

Der kommer en Sommer at lindre
den Kuld,
Der rørte og førte din Lilje til
Muld.

*

En enlig Stræng kan briste let,
Naar den skal Byrden bære.

Dein bin ich, mein treues Lieb!
Dein, und ohne Wanken,
Dein mit jedem Herzensschlag,
Jeglichem Gedanken.

*

Der Dichtung Faden läßt sich
heut, nicht fassen,
Ich bitte, mir die Blätter weisz
zu lassen.

*

Lieblich ist's im Frühlings-Gar-
ten
Mancher holden Blume warten;
Aber lieblicher im Segen
Seiner Freunde Namen pflegen.

*

Lebe wohl auf Wiedersehn!
Wenig Jahre meine Freude,
Sei mir Hoffnungs-Trost im
Leide,

Du, nun als ein Engel schön, —
Lebe wohl auf Wiedersehn!

*

Gieb Worte deinem Schmerz,
so ist er dir benommen,
Gieb Worte deiner Lust,
so ist sie dir entkommen.

*

Freundlich werden neue Stunden
Zu vergangenen sich gesellen;
Blüthen, Blumen, wohl em-
pfunden,
Bleiben ewig Immortellen.

*

Was mir das Herz bewogen,
Das sagte treu mein Mund,
Und das ist nicht erlogen,
Was kommt aus Herzensgrund.

Vom Busen gieb mir die Rosen,
Oder gieb mir das Band im
Haar,
Oder gieb mir die Haare selber,
Oder gieb mir den Busen gar! —

*

Mein Tagewerk ist treu voll-
bracht,
Doch, liebe Seele! sprich,
O sprich! wie soll die lange
Nacht
Vergehn mir ohne Dich?

*

Woran du es gewöhnst, das for-
dert bald dein Herz;
Gewöhne nicht dein Kind an
Böses auch im Scherz.

*

Lern, von der Erde, die Du
baust, Geduld,

Der Pflug zerreißt ihr Herz,
und sie vergilt mit Huld.

*

Bescheidenheit, ein Schmuck des
Manns, steht jedem fein,
Doch doppel jenem, der Grund
hatte stolz zu sein.

*

Die Namen nennt die Lippe
nicht,
Die wir im Herzen lieben.

*

Lebe wohl, Du einzig Eine!
Lebe wohl, Du Engelreine
Blühe Glück auf deinen Wegen,
Lust und Wonne, Lieb und Segen.

*

Was ist Leben liebeleer?
Nacht ist's ohne Morgen!

Wenn der Liebe Sonne scheint,
Fliehen Not und Sorgen.

*

Es ist nicht genug zu wissen,
man musz auch anwenden; es
ist nicht genug zu wollen, man
musz auch thun.

*

Mäßigkeit und klarer Him-
mel sind Apollo und die Musen.

*

Unter allem Diebsgesindel
sind die Narren die schlimmsten,
sie rauben Euch beides, Zeit
und Stimmung.

*

Nichts ist höher zu schätzen,
als der Wert des Tages.

Nicht allein das Angeborne,
sondern auch das Erworbene
ist der Mensch.

* *

Gottes ist der Orient!
Gottes ist der Occident!
Nord- und südliches Gelände
Ruht im Frieden seiner Hände.

*

Gar selten thun wir uns selbst
genug, desto tröstender ist es
Andern genug gethan zu haben.

*

Soll es reichlich zu Dir fliesen,
Reichlich Andre lasz genießen.

*

So lasz mir das Gedächtnisz
Als fröhliches Vermächtnisz.

Glaube dich nicht allzu gut ge-
bettet,
Ein gewarnter Mann ist halb
gerettet.

*

Lieb' und Leidenschaft können
verfliegen,
Wohlwollen aber wird ewig
siegen.

*

„Du hast Unsterblichkeit im
Sinn,
Kanst Du uns Deine Gründe
nennen?“
Gar wohl; der Hauptgrund
liegt darin,
Dasz wir sie nicht entbehren
können.

*

Was auch als Wahrheit oder
Fabel

In tausend Büchern dir erscheint,
Dies alles ist ein Thurm zu
Babel,
Wenn es die Liebe nicht vereint.

*

„Manches können wir nicht
verstehn!“
Lebt nur fort, es wird schon
gehn.

*

Weiszt Du, worin der Spas
des Lebens liegt?
Sei lustig! — geht es nicht, so
sei vergnügt.

*

Ueber alles was begegnet,
Froh, mit reinem Jugendsinn,
Sei belehrt, es sei gesegnet!
Und das bleibe dir Gewinn.

Hast Du es so lange wie ich
getrieben,
Versuche wie ich das Leben zu
lieben.

*

Heute geh ich, Komm ich
wieder,
Singen wir ganz andre Lieder.
Wo so viel sich hoffen läßt,
Ist der Abschied ja ein Fest.

*

Drauszen zu wenig oder zu viel,
Zu Hause nur ist Maasz und
Ziel.

*

Zierlich denken und süsz
erinnern,
Ist das Leben im tiefsten
Innern.

Müsziggehn, wenn man's
nicht recht versteht, ist schwerer,
als man denken sollte.

*

Wer die Wahrheit geigt, dem
schlägt man den Fiedelbogen
in den Kopf.

*

Untergehen und nicht vergehen
Ist der Sonne Eigenschaft;
Und durch seines Schöpfers
Kraft
Stirbt der Mensch zum Aufer-
stehen.

*

Der Geist, durch den ein Cato
gross geworden,
Fährt in kein Band und ruht
auf keinem Orden.

— Schlafen soll man nur,
Wenn man gewacht hat, wo
man sollte.

*

Was können wir, und was kann
die Natur,
Was kann die Gottheit anders
denn — als lieben?

*

Gerade das ward ihm beschieden,
Was jedem Gott für nützlich
hielt;
Der ist ein Sklav, der unzufrieden
Nach dem, was er nicht brauchte,
schielt.

*

Herrengunst und Lerchengesang
Ist gut und süsz, währt doch
nicht lang.

Wer jagen will, eh' er recht
spürt,
Der wird unnütz in Kosten ge-
führt.

*

Lerne die Menschen kennen,
doch hüte Dich, dasz Du den
Glauben
An die Menschheit nicht ganz,
wenn Du sie kennest, verlierst.

*

Bete das Glück nicht an, die
blinde Tochter des Zufalls,
Denn kein sicheres Gut kann
dir die Falsche verleihn.

*

Das böse Geld! die böse Welt!
Traut keiner Auszenseite!
Die Leute machen falsches Geld,
Das Geld macht falsche Leute.

Liebe schwärmt auf allen Wegen,
Freundschaft wohnt für sich
allein;

Liebe eilt uns rasch entgegen,
Aufgesucht will Freundschaft
sein.

*

Wer das Scheiden hat erfunden
Hat an Freundschaft nicht
gedacht;

Denn sonst hätt' er seine Stunden
Mit was Besserm zugebracht.

*

Denkst Du der Freuden länger
als der Schmerzen,
So danke Gott, und traue Deinem
Herzen.

*

Du schenktest deine Freund-
schaft mir,
Mit gleicher Münze zahl' ich
dir, —

Trau auf mein ehrliches Gesicht;
Composition ist es nicht.

*

Nur der ist glücklich in der Welt,
Der sich selbst für glücklich hält.

*

Atmen ist nicht leben; handeln
ist es.

*

In Andrer Glück sein eignes
finden
Ist dieses Lebens Seeligkeit;
Und andrer Menschen Wohlfart
gründen,
Schafft göttliche Zufriedenheit.

*

So wie die Sonne klar und rein,
So soll auch unsre Freundschaft
sein.

Zu des Lebens Freuden
Schuf uns die Natur;
Aber Gram und Leiden
Schaffen wir uns nur.

*

Es ist doch wahrlich eine schöne
Sache
Um einen rechten, braven Her-
zensfreund,
Der, ist man fröhlich, wacker
mit uns lache,
Und ehrlich weine, wenn man
selber weint.

Voir le riche sans envie,
Garder toujours ma raison,
C'est là ma philosophie,
Elle est toujours de saison.

*

D'un espoir rempli naît un
désir nouveau;
C'est d'espoir en espoir qu'on
arrive au tombeau.

*

Par le désir de la gloire
Mon coeur n'est point enivré;
J'aime à rire, j'aime à boire,
J'aime à vivre en liberté.

*

L'amour et l'hyménée ont diverse
méthode:
L'un court au plus aimable, et
l'autre au plus commode.

Jouer, c'est là ma folie,
Tout le reste est incertain,
Je veux partager ma vie
Entre l'amour et le vin.

*

Aimer ou n'aimer pas n'est
point de notre choix.

*

L'homme pleure, et voilà son
plus beau privilège.

*

Que j'aime le mortel, noble dans
ses penchants,
Qui cultive à la fois son esprit
et ses champs.

*

Une grande âme serait invul-
nérable, si elle ne souffrait pas
de la compassion.

Au sein de ses amis, auprès de
ses parens,
Les plaisirs sont plus doux et
les malheurs moins grands.

*

La charité sanctifie les actions
les plus communes; et l'orgueil
corrompt les plus sublimes vertus.

*

Nous tromper dans nos entre-
prises,
C'est à quoi nous sommes su-
jets;
Le matin je fais des projets,
Et le long du jour des sottises.

Bisogna che si levi di buon'
ora, chi desidera piacere a tutti.

*

Di quel, che non ti cale, non
ne dir ne ben, ne male.

*

Chi dinanzi non mira,
di dietro poi sospira.

*

Bella in vista, spesso dentro è
trista.

*

La penna dell' avvocato è un
coltello di vendemmia.

*

Lavora, come tu avessi a campar
ognora; adora, come tu avessi
a morir allora.

*

Nozze e magistrato
dal ciel è destinato.

Chi semina virtù, fama ricoglie.

*

Burlando si dice il vero.

Accostati ai buoni, e sarai uno
di essi.

*

Tal ti fa il bellino, che ti man-
gerebbe il cuore.

*

D'uccelli, di cani, d'armi e
d'amori

Per un piacere mille dolori.

*

A chi ha testa non manca mai
capello.

*

Fa bene a te e tuoi,
e poi agli altri, se tu puoi.

*

Ne donna ne tela
Non pigliar a lume di candela.

*

L'unico ben, ma grande
Che riman fra disastri agli in-
felici,
E il distinguer d'ai finti i veri
amici.

Se'l peccar è sì dolce
E'il non peccar sì necessario:
o troppo
Imperfetta natura.

*

Che repugni alla legge;
O troppo dura legge,
Che la natura offendi.

*

Ogni sventura
Insoffribill', non dura,
Soffribile, si vince.

*

Non si trova follia più fatale
Che potersi scordar esser mortale.

*

La patria è un Nume
A cui sacrificar tutto è permesso.

*

Amor sempre rio non si ritrova;
Se spesso nuoce, anco talvolta
giova.

Spesso arsenico in oro, e per
costume
Rigido, tra bei fiori angue s'as-
conde.

*
Chiamavi il cielo, e intorno vi
si gira
Mostrandovi le sue bellezze eterne,
E l'occhio vostro pure a terra mira.

*
All'gro fanciul porgiamo aspersi
Di soavi liquor gli orli del vaso
Succhi amari, ingannato intanto
ei beve,
E dall'inganno suo vita riceve.

*
Il silenzio ancor suole
Aver prieghi e parole.

*
Han' picciol vanto
Le gemme, là dove n'abbonda
il mare.

Annosum vinum, socius vetus
et vetus aurum,
Hæc sunt in cunctis trina pro-
bata locis.

*

Grande malum fuit id, quo totus
perditur orbis,
Parvum etsi malum forte comedit
Adam.

*

Fortiter ille facit, qui miser esse
potest.

*

Ima tenent pacem, perflant al-
tissima venti.

*

Semper amant nitidam purissima
pectura lucem.

*

Plus valet in vico
bene fidus amicus amico,

Quam nummis plena
de quolibet ære crumena.

*

Probitas laudatur, et alget.

*

Perfer perpetienda; parit patien-
tia palmam.

*

Fortunæ faber est quilibet ipse
suæ.

*

Alterius non sit, qui suus esse
potest.

*

Inter os et offam multa inter-
venire possunt.

*

Ubi nil proficitur leonina, jun-
genda est vulpina.

Cochlea consiliis, in factis esto
volucris.

*

Omne solum forti patria est, ut
piscibus liquor.

*

Dulce merum, dulcis conjux,
mens conscia recti,
Quid tribus his junctis dulcius
esse potest?

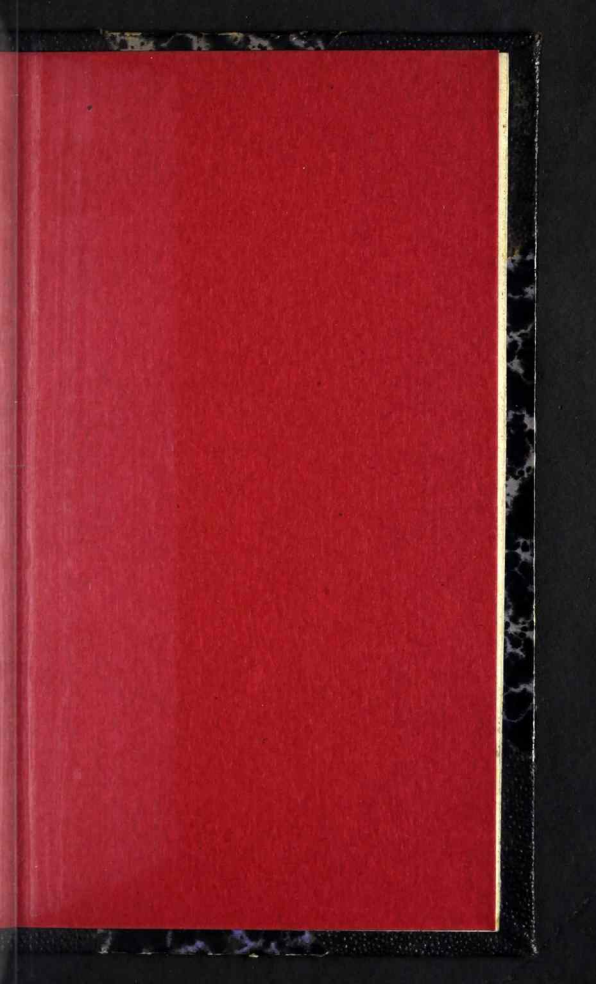
*

Dignum laude virum Musa ve-
tat mori.

*

Celebritas nominis invidiam
parit, invidia inimicos; mortem
inimici; et nihil est tutius igno-
rantia.

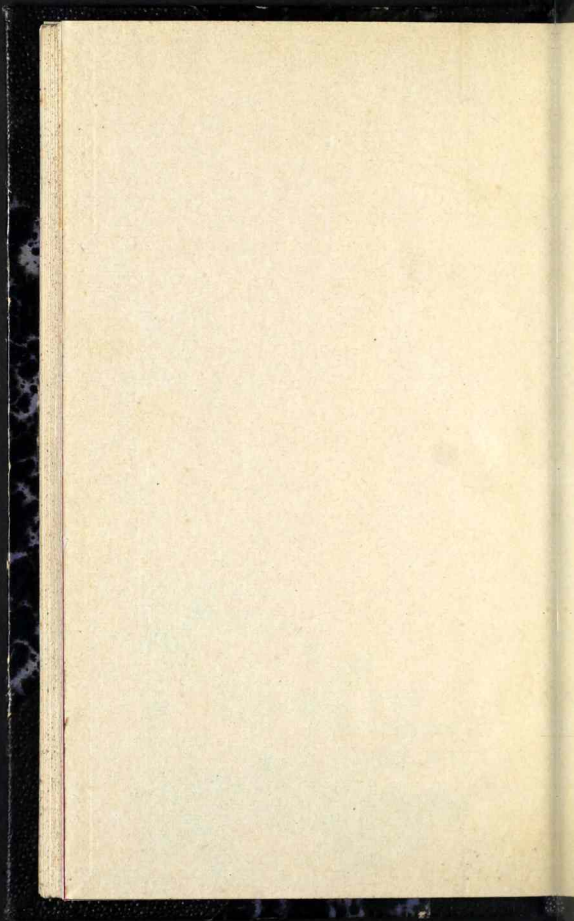

1898

TITELBLAD SIDA 509102

BOGBINDER
PH. HANSEN
AMAGERTORV 10.

